Ao. 1856 **No. 48.**

Zaturdag **19 April.**

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE-BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo den 12 April 1856.

Van wege Zijne Excellentie den heer Gouverneur dezer kolonie, wordt hiermede bekend gemaakt dat, tengevolge van het daartoe door C. S. M. Dompert gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden, aan de haar toebehoord hebbende slavin *Alida*, geboren in 1834, dochter van *Clasina* en haar kind *Josephina*, geboren in 1851; en dat gemelde gemanumitteerden voortaan de namen zullen voeren, van:

Alida Louisa Dompert.
Angelica Josephina Cornelia Dompert.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
F. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Post-Kantoor.

Op aanstaanden MAANDAG den 21n. dezer, des middags ten 12 ure zullen de per de koloniale schroefboot *Paramaribo*, via *Coronie*, *Nickerie* en *Demerary* te verzenden Mailpakketten worden gesloten.

Paramaribo, den 16 April 1856.

De Ambtenaar belast met de Posterij,
J. S. BURNE.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 18 April 1856.

Op heden zijn in ondertrouw opgenomen;

Willem Frederik Josephus de Rooij
en
Johanna Henriette Cordua.

Hans Melchior Oslet
en
Johanna Cathrijntje Eineda.

Louis Vuren
en
Clasina Reusel, zich noemende en schrijvende: Carolina Clasina Reuzel.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. F. VAN AMSON.

Eerste afkondiging.

POLITIE.

Achtereenvolgens bij de Politie aangifte gedaan zijnde:

1o. Van de ontvreemding van eenen grooten *metalen* **MORTIER** en

2o. Van het vermissen van een **CORJAAL** met eene *Osnabrugslinnen Tent*,

zoo wordt een ieder gewaarschuwd, om dezelve niet te koopen, en uitgenoodigd, om voornoemde voorwerpen, bijaldien zij ter verkoop mogten worden aangeboden, aan te houden, en daarvan onmiddellijk ten burele der Politie 1e. Afdeeling gehouden wordende aan den *Waterkant* bij de *Platte Brug*, aangifte te doen.

Paramaribo, den 18 April 1856.

De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

1o. De slaaf *Jacob*, aankomende pl. *Voorburg*.

2o. De slavin *Francina*, aankomende J. H. Pohl.

en 3o. De slaaf *Thomas*, aankomende den Bl. G. F. Lange.

Terwijl, sedert 1 Maart ll. als afwezig is opgegeven;

1o. De slavin *Sina*, aankomende E. van Mac Intosh.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 18 April 1856.

De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

Transporten.

[5137] Den 17den April 1856. A. Lionarons aan D. S. Polak, van het Huis en Erf aan de *Keizer straat*, N. W. La. B No. 232*a.*, *b* en *c.*, O. W. La. D No. 185.

Den 18den, Weduwe S. Jacobs geb. G. Scholte, Erfgename en Executrice in den boedel wijlen haren echtgenoot voornoemd en als gemagtigde van H. F. Jacobs, legitimaire erfgenaam van denzelven S. Jacobs, aan J. J. P. Wessels, van het Huis, de Zijgebouwen en het Erf aan de *Keizer straat*, N. W. La. B No. 242, O. W. La. D No. 203.

Paramaribo, den 18 April 1856.

De Griffier bij het Geregtshof
MARTINI VAN GEFFEN.

De *Commissie van Onderwijs* geeft bij deze kennis dat de *openbare* **PRIJS-UITDEELING** aan de meest verdienstelijke leerlingen van de onderscheidene scholen dezer Stad, plaats zal hebben op DONDERDAG den 24n. April e. k., des morgens te *half negen* uur, in het Kerkgebouw *der Moravische Broeder-Gemeente*; wordende mitsdien Ouders en Voogden en allen die belang in deze plegtigheid stellen, minzaam tot dezelve uitgenoodigd.

Paramaribo, den 16 April 1856.

Namens de Commissie voornoemd,
Het Lid en Secretaris,
MARTINI VAN GEFFEN.

NB. Men wordt ten dringendste verzocht, om *niet* — gelijk zulks vroeger wel heeft plaats gevonden — reeds onmiddellijk na de uitreiking der Prijzen het Kerkgebouw te verlaten, dewijl daardoor de geregelde afloop der plegtigheid wordt belemmerd.

Degenen die de noodige bekwaamheid bezitten, en genegen zijn tot het waarnemen van de betrekking van **KAPELMEESTER** der Schutterij te *Paramaribo*, gelieven zich deswege in den loop dezer maand schriftelijk te wenden tot *den Majoor Kommandant der Schutterij*.

B. C. VAN DEN ENDE.

Nieuwstijdingen.

Nederlanden.

Het eerste Maleische nieuwsblad heeft onlangs bij den uitgever H. Nijgh te Rotterdam het licht gezien. Het wordt maandelijks per overlandmail naar Indie verzonden en met veel zorg zamengesteld door den hoogleeraar Dr. P. P. Roorda van Eisinga. Niemand zal ontkennen dat deze verschijning op het gebied der letterkunde en in de wereld der dagbladen geheel nieuw was. De *Bingtang Oetâra* (Noordstar), zoo heet het blad, wordt dan ook met vreugde begroet. Men heeft niets dan lof voor schrijver en uitgever die zich een belangrijk offer getroosten om een gewigtige stap te doen ter beschaving der Indische volken. Die talrijke menschenmassa zal, men nu langzaam en op welberekende wijze, aan het nut en genot van openbare mededeelingen gewennen of om de woorden des schrijvers te bezigen: „De Noordstar zal hen met hare koesterende stralen niet verzengen of verschroeijen, maar door haar liefelijk en zacht licht den weg wijzen, gelijk zij den zeeman op den woesten oceaan voorlicht naar de veilige haven.”

— Omtrent het bij gelegenheid van het 220jarig bestaan der Utrechtsche universiteit te houden feest wordt nog gemeld dat het lustrum welligt

dubbel zal gevierd worden. Er bestaat namelijk reeds langer dan een jaar eene verdeeldheid tusschen de Utrechtsche studenten, ten gevolge waarvan zij in twee deelen gescheiden zijn; de eene helft bemoeit zich niet met de andere; zij onderhouden met elkander geene vriendschapsbetrekkingen. Als er nu niet bij tijds middelen gevonden worden om de kwestie bij te leggen (die naar men meent uit het groenloopen ontstaan is), dan zal men het verschijnsel aanschouwen dat het feest dubbel gevierd wordt, daar de eene helft eene masquerade organiseert, ten onderwerp hebbende: *Willem de zwijger en zijn tijd*, terwijl de andere helft een geheel ander onderwerp gekozen heeft.

— Ds. Helding zal een gesticht oprigten voor verwaarloosde meisjes, op dezelfde leest geschoeid als die voor zulke knapen. Hij heeft daarvoor reeds een stuk land aangekocht te Indoornik bij Valburgh, en zal daarop een gebouw doen plaatsen, 14 meisjes zullen het voorloopig betrekken. Het gesticht zal den naam dragen van Talitha Kumi.

Er is te Rome eene ontdekking gedaan, welke voor alle liefhebbers van oude gedenkpenningen en dergelijke zaken als van het hoogste gewigt te beschouwen is. Het geldt hier eene ontdekking, eenig in hare soort en als de voornaamste onzer eeuw in dat vak aan te merken, namelijk die van den ring van *Polijcrates*, welken een wijngaardenier van Albano, bij het planten van een wijngaard heeft gevonden. — Het zal velen welligt niet ongevallig zijn, aan de geschiedenis van dat kostbaar voorwerp herinnerd te worden. *Polijcrates* was alleenheerscher (*tyrannus*) van Samos. Hij had beurtelings list, geweld, wreedheid, feesten, schouwburgen en oorlog gebezigd; om zijn volk in de laagste onderwerping te houden. Zijne regering was echter gedurende eene reeks van jaren onafgebroken, door voorbeelделоozen voorspoed gekenmerkt geworden. Eens schreef zijn vriend *Omijses*, Koning van Egijpte, hem het volgende:

» Uw voorspoed jaagt mij schrik aan; ik wensch aan hen, die ik vriendschap toedraag, eene afwisseling van goed en kwaad, want eene naijvere godheid duldt niet, dat een sterveling, wie ook, een onafgebroken geluk geniete. Zorg dus voor moeite en tegenspoeden, om die tegenover de voortdurende gunsten der fortuin te stellen."
De brief en deze raadgeving maakten op *Polijcrates* diepen indruk, en ontevreden op zijn onafgebroken voorspoed, wilde hij de fortuin dadelijk dwingen, eenige ongelukken bij hare voortdurende gunsten te mengen, en wierp hij een voorwerp, waarvan hem het verlies zeer gevoelig moest zijn, in zee; het was namelijk een ring van massief goud, waarin een smaragd gevat was, een edelgesteente toen van de hoogste waarde, omdat de diamant nog niet bekend was. — De geschiedenis verhaalt, dat de vorst weinige dagen later den ring terug vond in den buik van een visch, welke door zijn bediende gevangen was. De ring werd later te Rome gebragt. *Plinius* zegt, dien gezien en onderzocht te hebben; de gravure, het werk van *Theodorus van Samos*, zoon van *Talikles*, een beroemd beeldhouwer van dien tijd (dezelfde, naar men zegt, die de vaas van *Cresus* gegraveerd heeft), is van uitstekende schoonheid. Keizer *Augustus* heeft dit kostbaar kleinood in eene gouden hoorn doen vatten en het in den tempel der eensgezindheid, te midden van andere voorwerpen van groote waarde, doen plaatsen. De ring is zoo groot als een Hollandsche rijksdalder. Het onderwerp is eene lier, rondom welke drie bijen gonsen. Aan den voet is ter regterzijde een dolfijn en ter linkerzijde een ossenkop. Daaronder is eene Grieksche inschriptie, zijnde de naam van den kunstenaar.

De gelukkige bezitter van dit kostbaar en zeldzaam voorwerp heeft daarvoor 60.000 kroonen geweigerd, welke hem door een Engelsch reiziger zijn aangeboden. Hij zou zich naar St. Petersburg begeven, in de hoop van den Keizer het dubbele te ontvangen.

Fransch Guijana.

In de *Feuille de la Guyane Française*, van den 5n. dezer, lezen wij het volgende:

Nadat de landbouw in Guijana, gedurende de lange reeks van jaren, die na de emancipatie verloopen zijn, zijnen afnemenden loop gevolgd heeft, schijnt dezelve op die gevaarlijke helling, welke onvermijdelijk den ondergang van allen zoude te weeg brengen, te willen blijven staan, en heeft men er gedurende het jaar 1855 eene merkbare verbetering kunnen waarnemen. — De suikerfabrieken, die, met uitzondering van drie derzelve, geheel hadden opgehouden te werken, streven thans er naar, om zich te herstellen, bemoedigd door de hoop, die de emigratie in de toekomst aanbiedt, om zich arbeiders te verschaffen, die, door middel van overeenkomsten voor onderscheidene jaren, vast aan den landbouw kunnen verbonden worden. — Die beweging gaat wel is waar niet snel, want, tot op dit oogenblik, zouden wij slechts twee van de vroegere etablissementen kunnen opnoemen, die, na verscheidene jaren gesloten te zijn geweest, hunne werkzaamheden hebben hervat. — Doch men moet tevens erkennen, dat zij in betrekking staat tot den loop der emigratie, die gedurende het geheele jaar 1855 geheel is gestaakt. Dit feit strekt ten bewijze van hetgeen zeer dikwijls na de emancipatie is herhaald geworden, namelijk: dat de landbouw zich niet met eenige regelmatigheid zal kunnen herstellen, dan met de emigratie van nieuwe arbeiders.

Wij hebben daarom ook, met levendige zelfvoldoening, den 6n. Januarij ll. het stoomschip *La Diane*, kapt. Chevalier, onze haven zien binnen komen, met 304 Afrikaansche emigranten, die, uit vrijen wil, den inwoners der kolonie hunne diensten, ter bebouwing hunner landeigendommen, kwamen aanbieden. Onmiddellijk na hunne ontscheping hebben zij dan ook huurders gevonden, die hen met geestdrift hebben ontvangen; zoodat, vier en twintig uren na hunne aankomst, er geen enkele meer te verkrijgen was.

De productie van Rocou doet zich, sedert eenigen tijd, zoo in hoedanigheid, als in hoeveelheid, door tastbare verbeteringen kenmerken. Wat de kwantiteit betreft, heeft deze, in 1855, het cijfer van 300.000 kilogrammen bereikt; hetwelk, — ofschoon niet voldoende, om in al de behoeften van den handel te voorzien, — toch nog eene daling van den prijs dezer waar zoude kunnen te weegbrengen, indien de voortbrengers er niet aan hechtten, om de *kwaliteit* hunner producten te verbeteren.

Het is ons aangenaam omtrent de bereiding derzelve een vooruitgang te kunnen staven, die wenschelijk zou zijn, over al de andere voortbrengselen der Kolonie verspreid te zien, namelijk, de invoering van centrale werkplaatsen, in welke de planters het zaad der rocou aanbrengen, om er bewerkt te worden. — Deze scheiding tusschen de cultuur en de industrie, heeft, voor de bebouwing van de Rocou, reeds de gunstigste uitkomsten opgeleverd. —

Het doet ons innig leed, niet hetzelfde te kunnen zeggen van de katoen-cultuur. Dit product, hetwelk sedert langen tijd den rijkdom der kolonie heeft uitgemaakt, is thans in Guijana, alwaar hetzelve toch al de voorwaarden van bloei, zoo als geschiktheid van den grond en het klimaat, aantreft, bijna geheel verlaten. Zonder hier de oorzaken te willen onderzoeken, die deze verstoring in den kolonialen landbouw hebben kunnen te weeg brengen, meenen wij evenwel te kunnen bevestigen, dat gedurende dit lange tijdperk van meer dan dertig jaren, welke verloopen zijn, sedert onze planters, door de daling van dit product, zich hebben genoopt gezien, om die cultuur te laten varen en ze te verwisselen met andere, rijkere, en den arbeid beter beloonende producten, er in de fabrikaadje van katoenen stoffen eene omwenteling heeft plaats gevonden, die den toestand van de oorspronkelijke grondstof geheel veranderd en de voorwaarden der productie verplaatst heeft.

Indedaad hebben de fabrikanten van katoenen weefsels zich, gedurende langen tijd, weinig aan laten gelegen liggen, om stoffen van uitstekende fijnheid te vervaardigen. Daardoor was men genoodzaakt katoen van geringe kwaliteiten, zoo als die van Louisiana, welke zeer laag in prijs bleven, op te sporen.

Katoen van betere kwaliteit werd niet naar waarde geschat, en bragt slechts 20 à 25 centimes per kilogr. meer op, dan de korte draads. In dien toestand verkeerde juist de katoen van Cayenne, waarvoor geen prijs kon bedongen worden, voldoende om de kosten van productie te dekken. —

Doch sedert dien tijd heeft zich de toestand geheel gewijzigd; de toeneming der weelde heeft de behoefte aan stoffen van eene uiterste fijnheid doen geboren worden, die het gebruik vorderen van de fijnste en sachtste katoensoorten; welke, zeer zeldzaam ter markt aangeboden wordende, tegen zeer hooge prijzen worden betaald. In een rapport van het Huis Dolfus, Mieg en Co., van Mulhouse, aan Z. Exc. den minister van Marine, leest men, dat zekere kwaliteiten katoen, uit Guadeloupe overgezonden, een prijs van 8 francs tot 8 fr. 50 cent. het kilogramme hebben opgebragt. — Wij zijn, zoo als men ziet, zeer ver van de gewone notering der katoenprijzen van Louisiana, die 1 fr. 80 cent. à 1 fr. 90 cent. het kil. nooit te boven gaan.

Naar die volmaking moeten de pogingen der planters van Guijana gerigt zijn; die betere kwaliteiten moeten zij zich toeleggen voort te brengen. De grond en het klimaat der kolonie zullen deze soort van productie begunstigen, en zeker is het, dat de katoen van Caijenne onder de schoonste kwaliteiten gerangschikt werd.

Het bestuur, zoo veel van hare zorg afhankelijk is, willende medewerken tot de herlevendiging van deze industrie in de kolonie, heeft uit de Vereenigde Staten katoenpitten (onder den naam van *Sea Island* bekend) ontboden, welke het ter beschikking heeft gesteld van de inwoners, die daarmede eene proef zouden willen nemen. — Bovendien heeft het de molens besteld, die, onder den naam van *Rollers* bekend, gebezigd worden tot bewerking van deze katoensoort, en zal ze afstaan aan degenen, die ze zouden verlangen te hebben. — Wij hopen, dat deszelfs pogingen niet vruchteloos zullen zijn, en dat Guijana spoedig op zijnen bodem eene belangrijke cultuur zal zien verrijzen, tot wier begunstiging alles thans medewerkt.

Engeland.

De Engelsche dagbladen vloeijen steeds over met berigten over de ontzaggelijke krijgstoerustingen aldaar, met het oog op eene mogelijke hervatting der vijandelijkheden in de Oostzee; die berigten zijn verre van overdreven, en ook in Frankrijk heeft hetzelfde plaats. In de havens van Cherboug en Rochefort wordt dag en nacht gearbeid aan de uitrusting van kanonneerbooten en van de nieuw gebouwde drijvende batterijen. Het aantal kogels, boomen, houwitsers, vuurpijlen, enz., dat telkens dag van Vincennes, Metz en Donai wordt gezonden naar de zeehavens, is waarlijk fabelachtig en gaat de toerustingen van het vorige jaar verre te boven.

In het decreet dat de sultan heeft uitgevaardigd tot omschrijving der regten van de Europeanen, komt o. a. het volgende voor: Aan de Europeanen wordt toegestaan regt op grondbezit, gelijkheid van burgerlijke regten met de Turken; zij moeten deelen in de algemeene staatslasten en vallen in de algemeene conscriptie, behoudens het regt van remplacering. Elke aanduiding van of zinspeling op verschil van natie is strengelijk verboden. De patriarchen worden voor hun leven aangesteld. De priesterschap erlangt vaste emolumenten; hare bezittingen worden geëerbiedigd, doch be-

hoord door commissiën, zaamgesteld uit de verschillende belijdenissen. Gemengde geregtshoven zullen gevestigd worden. Het onderwijs is vrij, maar staat onder het toezigt van een gemengden raad. Er zullen wijders provinciale en gemeenteraden worden ingesteld, de leden dier raden worden bij algemeene verkiezingen benoemd. Ook zal een bank worden opgerigt tot regeling van het muntstelsel. Wijders wordt toelating beloofd tot het aanleggen van openbare werken. — Duizende exemplaren van dit decreet zijn op last des sultans onder de Turksche bevolking verspreid.

— In de citij is het prospectus van eene Turksche gasverlichtingmaatschappij uitgegeven, welke Konstantinopel en andere groote steden van het Turksche rijk wilden verlichten. Tot dat doel zal een kapitaal van 100,000 p. st. in aandeelen bijeengebragt worden.

— Het glazen paleis te Sydenham zal door eene tentoonstelling van schilderijen opgeluisterd worden, waarbij de beste stukken van levende meesters uit alle Europesche scholen eene plaats zullen vinden. Van de voorwaarden tot opneming dier stukken is tot dusverre nog niets bekend; doch deze tentoonstelling zal zich daarin van anderen onderscheiden, dat elke schilderij, zoodra zij een kooper gevonden heeft, aan dezen afgestaan en de prijs, na aftrek van 5 pCt., aan den kunstenaar toegezonden zal worden.

— Uit Bombaij wordt gemeld, dat het berigt betreffende het geschil van den Engelschen gezant te Teheran met het Perzische hof, der regering gewigtig genoeg is voorgekomen, om eene demonstratie te doen in de Perzische golf. Ten gevolge daarvan zijn 2 oorlogsstoombooten, de *Victoria* en *Atlaha*, naar Bushire vertrokken.

— De bevolking van Bombaij heeft zich in de laatste 40 jaren verviervoudigd. Zij bedraagt thans minstens 670,000 zielen, die jaarlijks 4,000,000,000 gall. water gebruiken. Men kan denken welke angst aldaar heerscht, daar het in de laatste mousson niet half zoo veel als gewoonlijk geregend had. Hetzelfde is het geval in Nizam's landen.

— Volgens een gerucht zou in Chin-Kiangfoo eene epidemie uitgebarsten zijn, welke wegens haar bijzonder verschijnsel, de zwarte tong-pest genoemd wordt en reeds 100,000 personen weggerukt zou hebben.

— Onder het opschrift: het faillissement van Barnum, deelen de Noord-Amerikaansche dagbladen het volgende mede:

De schuldeischers van de *Jerome, Clock Companij* hebben eene bijeenkomst gehouden te New Haven. De vergadering, die slechts 137,000 dollars in credit vertegenwoordigde, tegenover 500,000 dollars, die de maatschappij schuldig was, heeft in die bijeenkomst besloten tot eene likwidatie over te gaan.

Het actief dier maatschappij, waarvoor Barnum voor aanzienlijke sommen, welke hij als hijpotheek op zijne eigendommen heeft laten overschrijven, borg is geweest, bestaat uit des klokkenfabriek en eene buitengewone hoeveelheid uurwerkraderen, die reeds voltooid of in bewerking zijn en waardoor de schuldeischers niet veel zullen bekomen.

De fraaije bezitting van Barnum te Bridgeport, bekend onder den naam van *Iranistan*, is met eene hijpotheek bezwaard van 125,000 dollars. Buitendien zijn de eigendommen, die hij in East Bridgeport bezit, bezwaard met eene som van 184,274 doll. Daar deze eigendommen wel het grootste gedeelte zullen uitmaken van hetgeen de schuldeischers zullen te deelen hebben, zoo regent het van alle kanten assignatiën, alsmede protesten daartegen. Terwijl de *New haven County Bank* aan den heer Frederik Crosswell volmagt gaf, droeg de *Farmer's Bank of Bridgeport* de harp over aan den heer Henri Sand, met het doel om elkander wederkeerig de regten als schuldeischers te betwisten. Het hof van den staat Connecticut zal zich met dit punt het eerst bezig houden.

De *Stomfort Bank* heeft van haren kant den heer Chauncey B. Jerome, stichter der Klokken-Maatschappij failliet doen verklaren.

In dit alles is het echter Barnum, die het meest benadeeld wordt, en bij de griffie te New-York bevinden zich hijpotheken en vonnissen ten zijne laste voor niet minder dan voor 260,000 dollars.

Tom Pouce, die den eersten grond gelegd heeft voor de thans verzwonden fortuin van Barnum, woont thans te Bridgeport. Het zal de vraag zijn of hij nu den man, die hem de en verre met hem rondgereid heeft, zal ter hulp komen.

Frankrijk.

Te midden der groote kwestie van vrede en oorlog houden de oude monarchale partijen zich weder bezig met hunne vorige plannen. Er bestaat thans ernstig verschil tusschen de hoofden der legitimisten en die der zoogenaamde Orleanisten-fusionisten. Laatsgenoemden willen dat de graaf de Chambord, zonder den dag van zijn terugkeer in Frankrijk af te wachten, zich van te voren verklare voor de aanneming van de driekleurvaan. De legitimistische hoofden antwoorden, dat dit eene kwestie is, die men zich tot later moet voorbehouden, dat die kwestie nu nog niet kan worden opgelost en dat de omstandigheden, het leger en de natie eene keuze zullen te doen hebben tusschen de aloude witte vaan en de driekleurige vlag van 1789. De ex-president der kamer van afgevaardigden van 1848, de heer Sauzet heeft als transactie voorgesteld de driekleurvaan doorweven met leliën. Deze geruchten zijn in vele salons in omloop.

— Een der Parijsche dagbladen, de *Presse*, behelst een brief uit Konstantinopel, waarin verhaald wordt, dat bij de lezing van den firman des sultans, betreffende de nieuwe regten der Rajas, het gebruikelijk gebed niet door den cheik-ul-Islam is uitgesproken, maar door een anderen ulema, die zich alstoen van de Arabische taal bediende, welke de meesten niet verstonden, maar door dezulken die deze taal magtig waren, herkend werd voor een formeel protest tegen meergenoemd besluit, waarin zelfs de vernietiging der ongeloovigen van den Hemel afgebeden werd. Deze vijandige demonstratie te midden van zoo vele hooggeplaatste ambtenaren, en in tegenwoordigheid van de Fransche, Engelsche en Oostenrijksche dragomans heeft groot opzien gebaard.

— Naar aanleiding van het besluit, waarbij gedurende dit jaar eene nieuwe volkstelling door geheel Frankrijk bevolen wordt, deelt een Fransch dagblad de volgende resultaten mede van vroegere volkstellingen: in het jaar 1820 bedroeg de bevolking 30,451,187, in 1831 32,560,934, in 1836 33,540,910, in 1841 34,235,178, in 1846 35,410,761, in 1851 (laatste telling) 35,783,059 zielen. Men verwacht, dat de aanstaande telling eene vermeerdering van minstens een half millioen zielen zal aantoonen.

Duitschland.

Te Berlijn heeft een tweegevecht plaats gehad, tusschen den directeur generaal der politie, de heer von Hinckeldeij, en het lid der Eerste Kamer, de heer von Rochow, dat ontzaggelijk veel opzien heeft gebaard, en bij welke gelegenheid de heer von Hinckeldey werd doodgeschoten. De zaak heeft zich volgenderwijs toegedragen:

Onlangs gaf de hooge adel daar ter stede, een carousel. Of de heer von Hinckeldeij daarop genoodigd was weet men niet, maar zóóveel is zeker, dat hij zich in den groot gala-uniform van directeur-generaal van policie, in het lokaal begaf waar het carousel plaats had. Nu werd den heer von Rochow door de werkende leden den post van opper-ceremoniemeester opgedragen, en als zoodanig snelde deze den heer von Hinckeldeij te gemoet en voegde hem toe: » Hier is geen behoefte aan een policie beambte!" De heer von Hickeldeij antwoordde, en er ontspon zich daarop eene woordenwisseling, die eindigde met eene uitdaging van den heer von Hinckeldeij aan den heer von Rochow. Beiden hebben vervolgens de zaak stil gehouden. Tot terrein voor het gevecht werd gekozen eene plek nabij Charlottenburg; daar verschenen de beide partijen ongeveer ten 10½ ure. De heer von Rochow bragt zijn broeder tot secondant mede; de heer von Hinckeldey had zeker lid van den hoogen raad tot secondant. Het duel had plaats met pistolen, niettegenstaande de heer von Hinckeldeij zeer bijziende was; hij ontving al dadelijk een kogel in de borst, ten gevolge waarvan hij eenige seconden daarna den geest gaf. De heer von Rochow werd dientengevolge in hechtenis genomen.

De dood van den heer von Hinckeldeij wordt vrij algemeen betreurd, alhoewel hij zich door zijn onafhankelijk doortasten, zekere partij tot vijand had gemaakt, die zelve trouwens verre van populair is.

De overledene was niet slechts directeur-generaal van policie, maar tevens lid van den staatsraad en directeur van het ministerie van binnenlandsche zaken. Allerwege was hij zeer in aanzien. Twaalf ordeteekenen versierden zijn borst, waaronder de orde van den rooden adelaar tweede klasse, die der Johanniten en de Hohenzollern orde.

— De heer von Rochow is weder op vrije voeten gesteld. De heer von Rochow namelijk, is luitenant bij de landweer en moet alzoo voor eene militaire regtbank teregt staan. Hij is dienvolgens door het generaal kommando op zijn woord van eer, gedurende de instructie in vrijheid gelaten.

De secondant van den heer von Hinckeldey, de geh. opper-regeringsraad von Münchhausen, die een post bij het ministerie van binnenlandsche zaken bekleedde, is voorloopig in zijne functiën geschorst.

De getuige van den heer v. Rochow, de heer v. d. Marwitz, mede lid van de Eerste Kamer, meldt in een in de dagbladen geplaatsten brief, dat bij het eerste schot het pistool van Hinckeldey weigerde en dat toen deze een tweede had genomen, de duellanten tot op 12 passen elkander naderden en te gelijk schoten. De kogel trof Hinckeldey in de regter borstzijde en is tot aan den linkerschouder doorgedrongen. De heer von Rochow had onmiddelijk van het voorval aan de overheid kennis gegeven. Hij werd des middags gearresteerd en aan de militaire overheid overgeleverd.

Van verschillende kanten wordt beweerd, dat het gebeurde bij gelegenheid van het carousel wel de aanleiding tot het duel geweest is, maar dat de eigenlijke oorzaak van veel vroeger dagteekent. De heer von Hinckeldey namelijk had in de maand Julij 1855 eene vereeniging van de Jockiclub in het Hôtel du Nord ontbonden, en wel op hoog bevel, dewijl daar zoo hoog gespeeld werd, dat men de ruïne van een aantal jonge lieden uit de hoogste kringen vreesde. De heer von Rochow, die lid van deze club was, had zich reeds toenmaals over het gedrag des heeren von Hinckeldey bij den koning beklaagd op eene wijze, die voor laatstgenoemden beleedigend was. Deze beleediging en de maatschappelijke positie van den heer von Hinckeldey, alsmede het aanzien, waarin hij bij het hof stond, waren oorzaak dat hij in eene valsche positie kwam en herhaaldelijk door zekere klasse met minachting bejegend werd.

De overledene laat eene talrijke familie, maar geen vermogen na.

In zijn testament heeft de overledene verzocht, dat bij zijne begrafenis alle praal worde vermeden.

Het heeft een ongunstigen indruk gemaakt, dat de president van de eerste kamer, prins von Hohenlohe, toen hij van het gebeurde aan de kamer kennis gaf, zijn leedwezen uitdrukte, dat de edele von Rochow, die door de omstandigheden gedwongen werd, zoo te handelen, niet in de kamer kon verschijnen.

Men is het algemeen eens, dat de stad en het vaderland een onherstelbaar verlies geleden hebben en dat de heer von Hinckeldeij als het slagtoffer van zijn beroepsplicht gevallen is, welken bij ons der aanzien des persoons vervulde.

dubbel zal gevierd worden. Er bestaat namelijk reeds langer dan een jaar eene verdeeldheid tusschen de Utrechtsche studenten, ten gevolge waarvan zij in twee deelen gescheiden zijn; de eene helft bemoeit zich niet met de andere; zij onderhouden met elkander geene vriendschaps betrekkingen. Als er nu niet bij tijds middelen gevonden worden om de kwestie bij te leggen (die naar men meent uit het groenloopen ontstaan is), dan zal men het verschijnsel aanschouwen dat het feest dubbel gevierd wordt, daar de eene helft eene masquerade organiseert, ten onderwerp hebbende: *Willem de zwijger en zijn tyd*, terwijl de andere helft een geheel ander onderwerp gekozen heeft.

— Ds. Helding zal een gesticht oprigten voor verwaarloosde meisjes, op dezelfde leest geschoeid als die voor zulke knapen. Hij heeft daarvoor reeds een stuk land aangekocht te Indoornik bij Valburgh, en zal daarop een gebouw doen plaatsen; 14 meisjes zullen het voorloopig betrekken. Het gesticht zal den naam dragen van Talitha Kumi.

— Er is te Rome eene ontdekking gedaan, welke voor alle liefhebbers van oude gedenkpenningen en dergelijke zaken als van het hoogste gewigt te beschouwen is. Het geldt hier eene ontdekking, eenig in hare soort en als de voornaamste onzer eeuw in dat vak aan te merken, namelijk die van den ring van *Polijcrates*, welken een wijngaardenier van Albano, bij het planten van een wijngaard heeft gevonden. — Het zal velen welligt niet ongevallig zijn, aan de geschiedenis van dat kostbaar voorwerp herinnerd te worden. *Polijcrates* was alleenheerscher (*tyrannus*) van Samos. Hij had beurtelings list, geweld, wreedheid, feesten, schouwburgen en oorlog gebezigd, om zijn volk in de laagste onderwerping te houden. Zijne regering was echter gedurende eene reeks van jaren onafgebroken door voorbeelooze voorspoed gekenmerkt geworden. Eens schreef zijn vriend *Omyses*, Koning van Egijpte, hem het volgende:

„Uw voorspoed jaagt mij schrik aan; ik wensch aan hen, die ik vriendschap toedraag, eene afwisseling van goed en kwaad, want eene naijvere godheid duldt niet, dat een sterveling, wie ook, een onafgebroken geluk geniete. Zorg dus voor moeite en tegenspoeden, om die tegenover de voortdurende gunsten der fortuin te stellen."

De brief en deze raadgeving maakten op *Polijcrates* diepen indruk, en ontevreden op zijn onafgebroken voorspoed, wilde hij de fortuin dadelijk dwingen, eenige ongelukken bij hare voortdurende gunsten te mengen, en wierp hij een voorwerp, waarvan hem het verlies zeer gevoelig moest zijn, in zee; het was namelijk een ring van massief goud, waarin een smaragd gevat was, een edelgesteente toen van de hoogste waarde, omdat de diamant nog niet bekend was. — De geschiedenis verhaalt, dat de vorst weinige dagen later den ring terug vond in den buik van een visch, welke door zijn bediende gevangen was.

De ring werd later te Rome gebragt. *Plinius* zegt, dien gezien en onderzocht te hebben; de gravure, het werk van *Theodorus van Samos*, zoon van *Talikles*, een beroemd beeldhouwer van dien tijd (dezelfde, naar men zegt, die de vaas van *Cresus* gegraveerd heeft), is van uitstekende schoonheid. Keizer *Augustus* heeft dit kostbaar kleinood in eene gouden hoorn doen vatten en het in den tempel der eensgezindheid te midden van andere voorwerpen van groote waarde doen plaatsen. De ring is zoo groot als een Hollandsche rijksdaalder. Het onderwerp is eene lier rondom welke drie bijen gonsen. Aan den voet is ter regterzijde een dolfijn en ter linkerzijde een ossenkop. Daaronder is eene Grieksche inskriptie, zijnde de naam van den kunstenaar.

De gelukkige bezitter van dit kostbaar en zeldzaam voorwerp heeft daarvoor 50.000 kroonen geweigerd, welke hem door een Engelsch reiziger zijn aangeboden. Hij zou zich naar St. Petersburg begeven, in de hoop van den Keizer het dubbele te ontvangen.

Fransch Guijana.

In de *Feuille de la Guyane Française*, van den 5n. dezer, lezen wij het volgende:

Nadat de landbouw in Guijana, gedurende de lange reeks van jaren, die na de emancipatie verloopen zijn, zijnen afnemenden loop gevolgd heeft, schijnt deselve op die gevaarlijke helling, welke onvermijdelijk den ondergang van allen zoude te weeg brengen, te willen blijven staan, en heeft men er gedurende het jaar 1855 eene merkbare verbetering kunnen waarnemen. — De suikerfabrieken, die, met uitzondering van drie derzelve, geheel hadden opgehouden te werken, streven thans er naar, om zich te herstellen, bemoedigd door de hoop, die de emigratie in de toekomst aanbiedt, om zich arbeiders te verschaffen, die, door middel van overeenkomsten voor onderscheidene jaren, vast aan den landbouw kunnen verbonden worden. — Die beweging gaat wel is waar niet snel, want, tot op dit oogenblik, zouden wij slechts twee van de vroegere etablissementen kunnen opnoemen, die, na verscheidene jaren gesloten te zijn geweest, hunne werkzaamheden hebben hervat. — Doch men moet tevens erkennen, dat zij in betrekking staat tot den loop der emigratie, die gedurende het geheele jaar 1855 geheel is gestaakt. Dit feit strekt ten bewijze van hetgeen zeer dikwijls na de emancipatie is herhaald geworden, namelijk: dat de landbouw zich niet met eenige regelmatigheid zal kunnen herstellen, dan met de emigratie van nieuwe arbeiders.

Wij hebben daarom ook, met levendige zelfvoldoening, den 6n. Januarij ll., het stoomschip *La Diane*, kapt. Chevalier, onze haven zien binnen komen, met 304 Afrikaansche emigranten, die, uit vrijen wil, den inwoners der kolonie hunne diensten, ter bebouwing hunner landeigendommen, kwamen aanbieden. Onmiddelijk na hunne ontscheping hebben zij dan ook huurders gevonden, die hen met geestdrift hebben ontvangen; zoodat, vier en twintig uren na hunne aankomst, er geen enkele meer te verkrijgen was.

De productie van Rocou, doet zich, sedert eenigen tijd, zoo in hoedanigheid, als in hoeveelheid, door tastbare verbeteringen kenmerken. Wat de kwantiteit betreft, heeft deze, in 1855, het cijfer van 300.000 kilogrammen bereikt; hetwelk, — ofschoon niet voldoende, om in al de behoeften van den handel te voorzien, — toch nog eene daling van den prijs dezer waar zoude kunnen te weegbrengen, indien de voortbrengers er niet aan hechtten, om de *kwaliteit* hunner producten te verbeteren.

Het is ons aangenaam omtrent de bereiding derzelve een vooruitgang te kunnen staven, die wenschelijk zou zijn, over al de andere voortbrengselen der Kolonie verspreid te zien, namelijk, die invoering van centrale werkplaatsen, in welke de planters het zaad der rocou aanbrengen, om er bewerkt te worden. Deze scheiding tusschen de cultuur en de industrie, heeft, voor de bebouwing van de Rocou, reeds de gunstigste uitkomsten opgeleverd. —

Het doet ons innig leed, niet hetzelfde te kunnen zeggen van de katoen-cultuur. Dit product, hetwelk sedert langen tijd den rijkdom der kolonie heeft uitgemaakt, is thans in Guijana, alwaar hetzelve toch al de voorwaarden van bloei, zoo als geschiktheid van den grond en het klimaat, aantreft, bijna geheel verlaten. Zonder hier de oorzaken te willen onderzoeken, die deze verstoring in den kolonialen landbouw hebben kunnen te weeg brengen, meenen wij evenwel te kunnen bevestigen, dat gedurende dit lange tijdperk van meer dan dertig jaren, welke verloopen zijn, sedert onze planters, door de daling van dit product, zich hebben genoopt gezien, om die cultuur te laten varen en ze te verwisselen met andere, rijkere, en den arbeid beter beloonende producten, er in de fabrikaadje van katoenen stoffen eene omwenteling heeft plaats gevonden, die den toestand van de oorspronkelijke grondstof geheel veranderd en de voorwaarden der productie verplaatst heeft.

Indedaad hebben de fabrikanten van katoenen weefsels zich, gedurende langen tijd, weinig aan laten gelegen liggen, om stoffen van uitstekende fijnheid te vervaardigen. Daardoor was men genoodzaakt katoen van geringe kwaliteiten, zoo als die van Louisiana, welke zeer laag in prijs bleven, op te sporen.

Katoen van betere kwaliteit werd niet naar waarde geschat, en bragt slechts 20 à 25 centimes per kilogr. meer op, dan de korte draads. In dien toestand verkeerde juist de katoen van Cayenne, waarvoor geen prijs kon bedongen worden, voldoende om de kosten van productie te dekken. —

Doch sedert dien tijd heeft zich de toestand geheel gewijzigd; de toeneming der weelde heeft de behoefte aan stoffen van eene uiterste fijnheid doen geboren worden, die het gebruik vorderen van de fijnste en zachtste katoensoorten; welke, zeer zeldzaam ter markt aangeboden wordende, tegen zeer hooge prijzen worden betaald. In een rapport van het Huis Dolfus, Mieg en Co., van Mulhouse, aan Z. Exc. den minister van Marine, leest men, dat zekere kwaliteiten katoen, uit Guadeloupe overgezonden, een' prijs van 8 francs tot 8 fr. 50 cent. het kilogramme hebben opgebragt. — Wij zijn, zoo als men ziet, zeer ver van de gewone notering der katoenprijzen van Louisiana, die 1 fr. 80 cent. à 1 fr. 90 cent. het kil. nooit te boven gaan.

Naar die volmaking moeten de pogingen der planters van Guijana gerigt zijn; die betere kwaliteiten moeten zij zich toeleggen voort te brengen. De grond en het klimaat der kolonie zullen deze soort van productie begunstigen, en zeker is het, dat de katoen van Caijenne onder de schoonste kwaliteiten gerangschikt werd.

Het bestuur, zoo veel van hare zorg afhankelijk is, willende medewerken tot de herlevendiging van deze industrie in de kolonie, heeft uit de Vereenigde Staten katoenpitten (onder den naam van *Sea Island* bekend) ontboden, welke het ter beschikking heeft gesteld van de inwoners, die daarmede eene proef zouden willen nemen. — Bovendien heeft het de molens besteld, die, onder den naam van *Rollers* bekend, gebezigd worden tot bewerking van deze katoensoort, en zal ze afstaan aan degenen, die ze zouden verlangen te hebben. — Wij hopen, dat deszelfs pogingen niet vruchteloos zullen zijn, en dat Guijana spoedig op zijnen bodem, eene belangrijke cultuur zal zien verrijzen, tot wier begunstiging alles thans medewerkt.

Engeland.

De Engelsche dagbladen vloeijen steeds over met berigten over de ontzaggelijke krijgstoerustingen aldaar, met het oog op eene mogelijke hervatting der vijandelijkheden in de Oostzee; die berigten zijn verre van overdreven, en ook in Frankrijk heeft hetzelfde plaats. In de havens van Cherbourg en Rochefort wordt dag en nacht gearbeid aan de uitrusting van kanonneerbooten en van de nieuw gebouwde drijvende batterijen. Het aantal kogels, boomen, houwitsers, vuurpijlen, enz. dat iederen dag van Vincennes, Metz en Douai wordt gezonden naar de zeehavens, is waarlijk fabelachtig en gaat de toerustingen van het vorige jaar verre te boven.

— In het decreet dat de sultan heeft uitgevaardigd tot omschrijving der regten van de Europeanen, komt o. a. het volgende voor: Aan de Europeanen wordt toegestaan regt op grondbezit, gelijkheid van burgerlijke regten met de Turken; zij moeten deelen in de algemeene staatslasten en vallen in de algemeene conscriptie, behoudens het regt van remplacering. Elke aanduiding van of zinspeling op verschil van natie is strengelijk verboden. De patriarchen worden voor hun leven aangesteld. De priesterschap erlangt vaste emolumenten; hare bezittingen worden geëerbiedigd, doch be-

heerd door commissien, zaamgesteld uit de verschillende belijdenissen. Gemengde geregtshoven zullen gevestigd worden. Het onderwijs is vrij, maar staat onder het toezigt van een gemengden raad. Er zullen wijders provinciale en gemeenteraden worden ingesteld, de leden dier raden worden bij algemeene verkiezingen benoemd. Ook zal een bank worden opgerigt tot regeling van het muntstelsel. Wijders wordt toelating beloofd tot het aanleggen van openbare werken. — Duizende exemplaren van dit decreet zijn op last des sultans onder de Turksche bevolking verspreid.

— In de citij is het prospectus van eene Turksche gas-verlichtingmaatschappij uitgegeven, welke Konstantinopel en andere groote steden van het Turksche rijk wilden verlichten. Tot dat doel zal een kapitaal van 100,000 p. st. in aandeelen bijeengebragt worden.

— Het glazen paleis te Sydenham zal door eene tentoonstelling van schilderijen opgeluisterd worden, waarbij de beste stukken van levende meesters uit alle Europesche scholen eene plaats zullen vinden. Van de voorwaarden tot opneming dier stukken is tot dusverre nog niets bekend; doch deze tentoonstelling zal zich daarin van anderen onderscheiden, dat elke schilderij, zoodra zij een kooper gevonden heeft, aan dezen afgestaan en de prijs, na aftrek van 5 pCt., aan den kunstenaar toegezonden zal worden.

— Uit Bombaij wordt gemeld, dat het berigt betreffende het geschil van den Engelschen gezant te Teheran met het Perzische hof, der regering gewigtig genoeg is voorgekomen, om eene demonstratie te doen in de Perzische golf. Ten gevolge daarvan zijn 2 oorlogsstoombooten, de *Victoria* en *Ailaha*, naar Bushire vertrokken.

— De bevolking van Bombaij heeft zich in de laatste 40 jaren verviervoudigd. Zij bedraagt thans minstens 670,000 zielen, die jaarlijks 4,000,000,000 gall. water gebruiken. Men kan denken welke angst aldaar heerscht, daar het in de laatste mousson niet half zoo veel als gewoonlijk geregend had. Hetzelfde is het geval in Nizam's landen.

— Volgens een gerucht zou in Chin-Kiangfoo eene epidemie uitgebarsten zijn, welke wegens haar bijzonder verschijnsel, de zwarte tong-pest genoemd werdt en reeds 100,000 personen weggerukt zou hebben.

— Onder het opschrift: het faillissement van Barnum, deelen de Noord-Amerikaansche dagbladen het volgende mede:

De schuldeischers van de *Jerome, Clock Company* hebben eene bijeenkomst gehouden te New Haven. De vergadering, die slechts 137,000 dollars in credit vertegenwoordigde, tegenover 500,000 dollars, die de maatschappij schuldig was, heeft in die bijeenkomst besloten tot eene likwidatie over te gaan.

Het actief dier maatschappij, waarvoor Barnum voor aanzienlijke sommen, welke hij als hijpotheek op zijne eigendommen heeft laten overschrijven, borg is geweest, bestaat uit de klokkenfabriek en eene buitengewone hoeveelheid uurwerkraderen, die reeds voltooid of in bewerking zijn en waardoor de schuldeischers niet veel zullen bekomen.

De fraaije bezitting van Barnum te Bridgeport, bekend onder den naam van *Iranistan*, is met eene hijpotheek bezwaard van 125,000 dollars. Buitendien zijn de eigendommen, die hij in East Bridgeport bezit, bezwaard met eene som van 184,274 doll. Daar deze eigendommen wel het grootste gedeelte zullen uitmaken van hetgeen de schuldeischers zullen te deelen hebben, zoo regent het van alle kanten assignatien, alsmede protesten daartegen. Terwijl de *New haven County Bank* aan den heer Frederik Crosswell volmagt gaf, droeg de *Farmer's Bank of Bridgeport* de hare over aan den heer Henri Sand, met het doel om elkander wederkeerig de regten als schuldeischers te betwisten. Het hof van den staat Connecticut zal zich met dit punt het eerst bezig houden.

De *Stomfort Bank* heeft van haren kant den heer Chauncey B. Jerome, stichter der Klokken-Maatschappij failliet doen verklaren.

In dit alles is het echter Barnum, die het meest benadeeld wordt, en bij de griffie te New-York bevinden zich hijpotheken en vonnissen ten zijne laste voor niet minder dan voor 269,000 dollars.

Tom Pouce, die den eersten grond gelegd heeft voor de thans verzwonden fortuin van Barnum, woont thans te Bridgeport. Het zal de vraag zijn of hij nu den man, die heinde en verre met hem rondgereid heeft, zal ter hulp komen.

Frankrijk.

Te midden der groote kwestie van vrede en oorlog houden de oude monarchale partijen zich weder bezig met hunne vorige plannen. Er bestaat thans ernstig verschil tusschen de hoofden der legitimisten en die der zoogenaamde Orleanisten-fusionisten. Laatsgenoemden willen dat de graaf de Chambord, zonder den dag van zijn terugkeer in Frankrijk af te wachten, zich van te voren verklare voor de aanneming van de driekleurvaan. De legitimistische hoofden antwoorden, dat dit eene kwestie is, die men zich tot later moet voorbehouden, dat die kwestie nu nog niet kan worden opgelost en dat de omstandigheden, het leger en de natie eene keuze zullen te doen hebben tusschen de aloude witte vaan en de driekleurige vlag van 1789. De ex-president der kamer van afgevaardigden van 1848, de heer Sauzet heeft als transactie voorgesteld de driekleurvaan doorweven met lelien. Deze geruchten zijn in vele salons in omloop.

— Een der Parijsche dagbladen, de *Presse*, behelst een brief uit Konstantinopel, waarin verhaald wordt, dat bij de lezing van den firman des sultans, betreffende de nieuwe regten der Rajas, het gebruikelijk gebed niet door den cheik-ul-Islam is uitgesproken, maar door een anderen ulema, die zich alstoen van de Arabische taal bediende, welke de meesten niet verstonden, maar door dezulken die deze taal magtig waren, herkend werd voor een formeel protest tegen meergenoemd besluit, waarin zelfs de vernietiging der ongeloovigen van den Hemel afgebeden werd. Deze vijandige demonstratie te midden van zoo vele hooggeplaatste amhtenaren en in tegenwoordigheid van de Fransche, Engelsche en Oostenrijksche dragomans heeft groot opzien gebaard.

— Naar aanleiding van het besluit, waarbij gedurende dit jaar eene nieuwe volkstelling door geheel Frankrijk bevolen wordt, deelt een Fransch dagblad de volgende resultaten mede van vroegere volkstellingen: in het jaar 1820 bedroeg de bevolking 30,451,187, in 1831 32,560,934, in 1836 33,540,910, in 1841 34,235,178, in 1846 35,410,761, in 1851 (laatste telling) 35,783,059 zielen. Men verwacht, dat de aanstaande telling eene vermeerdering van minstens een half millioen zielen zal aantoonen.

Duitschland.

Te Berlijn heeft een tweegevecht plaats gehad, tusschen den directeur generaal der politie, de heer von Hinckeldeij, en het lid der Eerste Kamer, de heer von Rochow, dat ontzaggelijk veel opzien heeft gebaard, en bij welke gelegenheid de heer von Hinckeldey werd doodgeschoten. De zaak heeft zich volgenderwijs toegedragen:

Onlangs gaf de hooge adel daar ter stede een carousel. Of de heer von Hinckeldeij daartoe genoodigd was weet men niet, maar zóóveel is zeker, dat hij zich in den groot gala-uniform van directeur-generaal van policie, in het lokaal begaf waar het carousel plaats had. Nu was den heer von Rochow door de werkende leden den post van opper-ceremoniemeester opgedragen, en als zoodanig snelde deze den heer von Hinckeldeij te gemoet en voegde hem toe: »Hier is geen behoefte aan een policie beambte!« De heer von Hickeldeij antwoordde, en er ontspon zich daarop eene woordenwisseling, die eindigde met eene uitdaging van den heer von Hinckeldeij aan den heer von Rochow. Beiden hebben vervolgens de zaak stil gehouden. Tot terrein voor het gevecht werd gekozen eene plek nabij Charlottenburg; daar verschenen de beide partijen ongeveer ten 10½ ure. De heer von Rochow bragt zijn broeder tot secondant mede; de heer von Hinckeldeij had zeker lid van den hoogen raad tot secondant. Het duel had plaats met pistolen, niettegenstaande de heer von Hinckeldeij zeer bijziende was; hij ontving al dadelijk een kogel in de borst, ten gevolge waarvan hij eenige seconden daarna den geest gaf. De heer von Rochow werd dientengevolge in hechtenis genomen.

De dood van den heer von Hinckeldeij wordt vrij algemeen betreurd, alhoewel hij zich door zijn onafhankelijk doortasten, zekere partij tot vijand had gemaakt, die zelve trouwens verre van populair is.

De overledene was niet slechts directeur-generaal van policie, maar tevens lid van den staatsraad en directeur van het ministerie van binnenlandsche zaken. Allerwege was hij zeer in aanzien. Twaalf ordeteekenen versierden zijn borst, waaronder de orde van den rooden adelaar tweede klasse, die der Johanniten en de Hohenzollern orde.

— De heer von Rochow is weder op vrije voeten gesteld. De heer von Rochow namelijk, is luitenant bij de landweer en moet alzoo voor eene militaire regtbank teregt staan. Hij is dienvolgens door het generaal kommando op zijn woord van eer, gedurende de instructie in vrijheid gelaten.

De secondant van den heer von Hinckeldey, de geh. opper-regeringsraad von Münchhausen, die een post bij het ministerie van binnenlandsche zaken bekleedde, is voorloopig in zijne funotien geschorst.

De getuige van den heer v. Rochow, de heer v. d. Marwitz, mede lid van de Eerste Kamer, meldt in een in de dagbladen geplaatsten brief, dat bij het eerste schot het pistool van Hinckeldey weigerde en dat toen deze een tweede had genomen, de duellanten tot op 12 passen elkander naderden en te gelijk schoten. De kogel trof Hinckeldey in de regter borstzijde en is tot aan den linkerschouder doorgedrongen. De heer von Rochow had onmiddelijk van het voorval aan de overheid kennis gegeven. Hij werd des middags gearresteerd en aan de militaire overheid overgeleverd.

Van verschillende kanten wordt beweerd, dat het gebeurde bij gelegenheid van het carousel wel de aanleiding tot het duel geweest is, maar dat de eigenlijke oorzaak van veel vroeger dagteekent. De heer von Hinckeldey namelijk had in de maand Julij 1855 eene vereeniging van de Jockiclub in het Hôtel du Nord ontbonden, en wel op hoog bevel, dewijl daar zoo hoog gespeeld werd, dat men de ruine van een aantal jonge lieden uit de hoogste kringen vreesde. De heer von Rochow, die lid van deze club was, had zich reeds toenmaals over het gedrag des heeren von Hinckeldey bij den koning beklaagd op eene wijze, die voor laatstgenoemden beleedigend was. Deze beleediging en de maatschappelijke positie van den heer von Hinckeldey, alsmede het aanzien, waarin hij bij het hof stond, waren oorzaak dat hij in eene valsche positie kwam en herhaaldelijk door zekere klasse met minachting bejegend werd.

De overledene laat eene talrijke familie, maar geen vermogen na.

In zijn testament heeft de overledene verzocht, dat bij zijne begrafenis alle praal worde vermeden.

Het heeft een ongunstigen indruk gemaakt, dat de president van de eerste kamer, prins von Hohenlohe, toen hij van het gebeurde aan de kamer kennis gaf, zijn leedwezen uitdrukte, dat de edele von Rochow, die door de omstandigheden gedwongen werd, zoo te handelen, niet in de kamer kon verschijnen.

Men is het algemeen eens, dat de stad en het vaderland een onherstelbaar verlies geleden hebben en dat de heer von Hinckeldeij als het slagtoffer van zijn beroepspligt gevallen is, welken hij zonder aanzien des persoons vervulde.

— Uit Weenen wordt medegedeeld, dat het zilver-geld hetwelk geheel verdwenen was, weder meer en meer te voorschijn komt; echter niet in die mate, waarin hetzelve werkelijk voorhanden is. Niet zonder bevreemding zal men vernemen, dat het in Oostenrijk, bijzonder ten platten lande, sedert onheugelijke tijden gebruikelijk is, bij het uitbreken van eenen oorlog, het bare geld in den grond te verbergen. Men schat de waarde der gouden en zilveren munten, die in de jaren 1848 en 1849, en vervolgens ook sedert de toebereidselen tot eenen veldtogt tegen Rusland, op deze wijze aan de circulatie werden ontrokken, op ten minste 300 millioen gulden. Men heeft de gegronde hoop dat dit doode kapitaal van lieverlede weder levend zal worden zoodra de bank weder in staat zal zijn, om hare billetten, ten elken tijde tegen baar geld weder in te wisselen, en daarbij ook niet meer biljetten in circulatie brengt dan voor de werkelijke behoefte noodig is.

Burgerlijke Stand.

Van den 11 tot den 17 April, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 13n. Adriaan Barend van Bergen, 37 j. — Den 17den, Antoinette Saraatje van 't Velde, 20 jaren. — Idem, Johanna Jacquelina Wolff, 56 j.

Producten Handel.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Den 17den dezer, van plant. *Guineesche Vriendschap* 17 vaten a 10,03 c. Den 18n. van plant. *Toledo*, 8 vaten a 10,01 c.

Idem, van plant. *Rust en Werk*, 40 vaten a 10,03 c.

De geannonceerde p. m. 20 vaten Suiker van plant. *la Mastrouge*, zijn niet toegewezen.

Statistiek.

Gedurende het 4e. kwartaal 1855, *zijn alhier*

Aangekomen:

Uit Nederland 10, Noord-Amerika 10, Vreemde Plaatsen 38, — te zamen 58 schepen.

Vertrokken:

Naar Nederland 17, Noord-Amerika 11, Vr. Plaatsen 38, — te zamen 66 schepen.

Uitgevoerd.

Naar Nederland:

6,075,603 pond Suiker, 388,569 pond heele en 19,069 pond gebr. Koffij, 216,095 pond schoone en 7,820 pond vuile Katoen, 23,081 pond Cacao, 1,497 pond Arrowroot, 2,665 pond Toncaboonen, 36,027 gall. Rum, 3,435 gall. Melassie, 4000 p. Kwassiehout, 6,319 pond Huiden, 3,101 pond oud Koper, 4,062 pond oud Lood, 521 piës vierk. Hout en 273 stuks Palissaden.

Naar Noord-Amerika:

1,675,981 pond Suiker, 117 pond heele Koffij, 67,920 pond Cacao, 126 pond Toncaboonen, 244,821 gallon Melassie en 620 pond oud Koper.

Voor Exportatie:

81 vaten Cacao, 8 vaten Rocou en 52 vaten Nagelen.

Naar Vreemde Plaatsen:

2,559,196 pond Suiker, 70,855 pond schoone en 650 pond vuile Katoen, 1615 pond Cacao, 72 pond Arrowroot, 258 pond Gomma, 1620 pond Pindaas, 5,138 gall. Rum, 1450 gall. Dram, 42,876 gall. Melassie, 65,948 pond inl. Koorn, 4725 pond Huiden, 5504 kub. voeten Hout, 101 piës en 4290 voeten vierkant Hout en 400 stuks Planken.

Uit het Entrepot:

12 vaten en 963 kelders Genever, 5 kistjes Likeur en 1 kist Geweeren inh. 36 stuks.

Voor Exportatie:

18 kisten Wijn, 3 kistjes Confituren en 1 kelder Zuurgoed, 82 v. Pindaas en 512 zakken Koorn.

Gedurende het jaar 1855, zijn alhier

Aangekomen: Uit *Nederland* 57, uit *Noord-Amerika* 39 en uit andere *Vreemde Plaatsen* 124, — te zamen 220 schepen.

Vertrokken: Naar *Nederland* 55, naar *Noord-Amerika* 35 en naar andere *Vreemde Plaatsen* 117, — te zamen 207 schepen.

Uitgevoerd: 33,869,401 pond Suiker, 459,638 pond Koffij, 1,036,309 pond Katoen, 232,271 pond Kakao, 830,182 gall. Melassie, 124,765 gall. Rum en Dram.

STAAT van uit de Kolonie *Suriname*, uitgevoerde *Suiker*, *Koffij*, *Katoen*, *Kakao*, *Melassie*, *Rum en Dram*, gedurende de laatste *tien* jaren.

Jaren.	℔ Suiker.	℔ Koffij.	℔ Katoen.	℔ Kakao.	gall. Mel.	gall. Rum. en Dram.
1846	24,267,284	300,683	1,130,312	36,930	682,402	48,352.
1847	30,086,197	706,813	996,768	82,984	844,605	61,930.
1848	34,406,442	1,423,961	757,560	121,435	961,061	97,682.
1849	31,121,202	617,398	725,675	118,495	841,847	75,263.
1850	31,130,447	753,960	960,740	165,021	773,648	79,257.
1851	26,280,441	54,313	965,537	109,146	718,634	65,082.
1852	32,422,584	1,131,503	1,183,045	179,100	771,012	80,817.
1853	33,083,018	666,618	677,705	194,254	950,112	104,408.
1854	33,765,339	720,277	606,464	224,276	820,360	134,324.
1855	33,869,401	459,638	1,036,309	232,271	830,182	124,765.

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 17n. dezer, Z. M. Transportschip *Merwede*, kommandant de Geep, met een detachement van 25 militairen, bestemd voor het garnizoen te Curaçao.

Uitgeklaard,

Den 16den, de Eng. schoener *Trusty*, kapt. G. Anderson, naar Demerary, lading: 26 vaten Koorn 4,680 pond, 5 dito Cement, 10 dito Pik en Teer, 16 manden Selterswater, 11 vaatjes Saucijsjes en Worst, 43 Kazen, en voor Exportatie; 9 kisten Koopmanschappen.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Texel, kapt. H. J. Hubert, adres bij Gisius en Co. — Sluit 22 dezer.

Urania, kapt. C. J. Stapert, adres bij Gebrs. Samson. — Vertrekt 30 dezer.

Plata, kapt. J. H. Henning, adres bij F. P. Bouguenon. — Sluit ultimo dezer.

Noord Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon.

Jan Visser, kapt. Driest, adres bij M. M. Curiel.

Anna, kapt. Hilbrands, adres bij M. D. Huidekoper.

Susanna, kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Faverelj.

Amicitia, kapt. Wijgers, adres bij Gisius en Co.

Johanna Maria, kapt. Schaap, adres bij Gebrs. Beelfs.

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**